

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil først sige mange tak til hr. Ivar Nørsgaard, som så venligt gjorde mig opmærksom på, at jeg selv forplumrede debatten ved at bruge forkerte ord. Det skal ikke gentage sig. Jeg kan bekræfte, at hr. Ivar Nørsgaard har ret i den fortolkning, hr. Ivar Nørsgaard anlagde.

Så vil jeg dernæst sige til hr. Gade, at jeg forstår godt de argumenter, SF anvender i forbindelse med kulturpolitikken og EF, men jeg har svært ved at acceptere, at EF's kulturpolitik får et sådant sigte, at effekten er, at EF bliver et kulturtomrum. Ingen vil have noget med kultur og EF at gøre, fordi det har et præg af centralisme. Det må ikke ske.

Derfor skal vi omdefinere den kulturpolitik, vi ønsker skal føres i Europa, og den skal føres på de præmisser, at mangfoldigheden skal bevares. Derfor synes vi, det kunne være spændende at gå ind og prøve at få det præget dér også.

Så sagde hr. Gade: Hvad skal vi gøre for at få alle aspekter af den økonomiske og monetære union ordenligt belyst? I realiteten kan vi kun gøre én ting, ja, vi kan gøre flere ting, men det påhviler os herinde i Folketinget at føre den debat også uden for denne sal. Det er ikke mange ting fra denne sal, der når ud til offentligheden. Vi skal tage rundt i landet, og vi skal tage ud i foreningerne og snakke om disse ting, vi skal skrive i aviserne. Vi skal naturligvis følge med i de to regeringskonferencer og se, hvad det er for argumenter og modeller, der kommer på bordet, og vi skal vende og dreje dem og prøve at give dem kød og blod, så folk forstår, hvad det handler om.

Jeg kan ikke se, at vi har anden mulighed for at få tingene ordentligt belyst end at tage opgaven op og gå i gang med den.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg er enig med fru Elisabeth Arnold i, at vi skal tage debatten uden for salen, men jeg synes også, vi skal tage den her.

Der er jo det med klarheden, og så vil jeg henvende mig til økonomiministeren, for netop spørgsmålet om sanktionsmuligheder osv. har økonomiministeren jo sagt noget om i sin tale:

»Det følger af subsidiaritetsprincippet, at man på EF-plan alene skal fastlægge regler for finanspolitikken i det omfang, det er nødvendigt for den pengepolitiske stabilitet.«

Goddag mand! Ja, jeg er fuldstændig enig med fru Elisabeth Arnold: Klarhed udbedes.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke de tre ministre for redegørelserne i dag. De bekræfter jo den brede enighed, der er, og jeg hilser med stor glæde, at Socialdemokratiet og regeringen er blevet enige om EF-politikken.

Man kan så diskutere, hvad det er, de er blevet enige om, og jeg synes, at der har været tendenser i debatten allerede nu, som måske godt kan så tvivl om, hvorvidt enigheden også holder for en nærmere tolkning af de enkelte ord, men det kan jo være, at vi får den i det kommende år.

Jeg skal da også starte med at glæde mig over, at den bagstræveriske debat er færdig. Danmark er med. Det må være hovedsignalet også fra debatten i dag. Nu taler man åbent om unionen.

Jeg kunne godt drille, hvis det nu lå til mig, ved at sige, at der er nogle pudsige indslag i denne debat. Det er for mig specielt pudsigt at sidde og høre på, at man så voldsomt forsvaret kultursamarbejdet i EF. Jeg husker da bl.a., at der var socialdemokratiske ordførere for ikke alt for længe siden, der tordnede imod, at nogen kunne drømme om at inddrage kultursamarbejdet i EF.

Jeg kunne jo også sige, at det har været pudsigt at opleve, at Danmark i sin tid holdt utrolig fast på vetoretten og dens betydning, fordi vi var åh så bange for, at de andre ville ødelægge alt for os, og nu er vi de første til at sige: Lad os nu få vetoretten væk. Det viste sig jo, at det var det langsomste skib i konvojen, der bestemte, og det var så sandelig dem, der var mest uenige med os, eksempelvis på miljøområdet.

Men nu ligger det ikke til mig at drille – måske har jeg heller ikke evner for det – og det skal jeg så lade være med at gøre mere ud af og så i stedet for glæde mig over den enighed, der er opnået, selv om jeg nok må sige, at jeg synes, vi mangler en fundamental debat om den langsigtede EF-politik.

Sandheden er, at den debat, der har været, og den, der er i dag, og den, der var for et halvt år